

ipsam gloriosam Virginem adfuturam prædixerint. — 2° Ex his verbis S. Pauli : *Omnia in figuris contingebant illis*, satis patet præcipuos eventus novi Testamenti, præcipuas novæ legis dignitates, munera, fuisse aliquo modo in veteri Testamento adumbrata. Porro post personam Christi ejusque summam dignitatem, quæ sanctitas, quæ dignitas, muneri ac innocentiae Matris Dei comparetur? Ergo debuit per varias figuras prædicari. — 3° Mira existit similitudo inter Christum et Mariam, adeo ut excellentiores prærogativæ Christi, juxta quamdam proportionem, et ad ipsius Matrem pertineant, ut satis constabit in decursu Tractatus. Porro cum Christus fuerit et prænuntiatus et præfiguratus, hinc congruebat gloriosam Virginem et per prophetas et per figuras celebrari. Ergo...

Prob. 3 ex pluribus vaticiniis ac figuris. — Constat nostra propositio et clare evincitur ex eo quod de facto plures prophetiæ et diversæ figuræ ad gloriosam Virginem spectent.

1° Plures prophetiæ ad beatam Virginem referuntur. Celebris est illa prophetia per quam Adæ prævaricatori Messias promissus est (*Gen. iii. 15*) : *Inimicitias ponam inter te et mulierem, inter semen tuum et semen illius : Ipsa conteret caput tuum.* Unde sic : Illud semen de quo in textu agitur est Christus seu Messias Redemptor. Ergo mulier cujus est semen gloriosa Virgo Maria. — Non minus celebris est nec minus nota illa Isaïæ prophetia (*vii. 41*) : *Ecce Virgo concipiet*, quæ non nisi ad B. Virginem spectare potest, et ejus virginitatem clare adstruit, ut dicemus ubi de Virginitate. — His addi potest hæc prophetia Jeremiæ (*xxxii. 22*) ; *Usquequo deliciis dissolveris, filia vaga? quia creavit*

Dominus novum super terram : FEMINA CIRCUMDABIT VIRUM. Quæ ultima verba B. Mariæ per doctores applicantur. — Præterea totum Canticorum librum non solum per accommodationem, sed etiam in sensu aliquo a Spiritu sancto intento, Virginem præcinere, omnes fere Patres qui illum interpretantur intelligunt. (Conf. Suarez, *Præfatio.*)

II° Existunt multæ figuræ gloriosæ Virginis in veteri Testamento. Quid significabat paradisi voluptatis? quid arca Noe? quid rubus incombustus? quid arca fœderis? virga Aaronis, vellus Gedeonis, nisi Mariam? Quid Rebecca sponsa Isaac, quid Rachel, quid Judith, quid Esther salvatrix representabant nisi Mariam?

COROLLARIUM. — Exinde colliges varia argumenta quæ desumuntur ex veteri Testamento ad explicandum sive excellentiam gratiæ Virginis, sive cætera ipsius privilegia, non esse probationes extortas, a longe petitas, sed veras, proprias ac efficaces, quia satis constat ex dictis Virginem Mariam sensu spirituali et revera a Spiritu sancto intento in variis figuris ac prophetiis designari.

CAPUT III

DE PERFECTIONE B. MARIE IN STATU VIE

In tertio capite tractabimus tum de privilegiis externis, tum de privilegiis internis gloriosæ Virginis.

ARTICULUS PRIMUS

DE PRIVILEGIIS EXTERNIS B. MARIE

Inter ipsius privilegia externa annumeramus ejus familiam, nomen, corporales, dotes, virginitatem, et matrimonium.

§. 1. DE FAMILIA DEIPARÆ

QUÆRITUR *quænam sit nobilitas et familia B. Mariæ.*

Dico : *B. Maria duxit originem ab Abraham et Jacob ex tribu Juda, per familiam David.* — Est de fide.

Prob. Constat ex Scriptura sacra Christum fuisse promissum Abraham, ipsum fuisse ex tribu Juda et filium David; variis in locis hanc veritatem testantur Evangelia. Atqui hæc omnia non possunt in Christum convenire nisi ratione matris, namque secundum carnem patrem non habuit. Ergo...

SOLVUNTUR DIFFICULTATES

Objicies : Duæ genealogiæ ab evangelistis expositæ non parvam præbent difficultatem : 1° ex eo quod non loquantur de B. M., et 2° ex eo quod inter se non concordent adeo ut in his genealogiis referendis Matthæus patrem Joseph nominet Jacob, et alios ejus avos deducat ex David per Salomonem, dum Lucas e contra patrem Joseph appellet Heli, et ejus avos deducat ex David per Nathan.

Resp. Non multum immorabimur in his difficultatibus enucleandis; præsertim non intendimus exponere omnes et varias auctorum sententiâs, eorumque diversa placita ad illas genealogias inter se conciliandas, a fortiori lites ob hanc causam excitatas dirimere, itaque modeste cum P. de Ligny ad 1^{am} difficultatem dicemus : « Puisque... (Part. I, cap. III, note 9), il est « plus que probable que l'on avait l'intelligence de ce « point au temps où les évangélistes ont écrit... Cette « intelligence était alors nécessaire; lorsqu'elle a cessé « de l'être, elle s'est perdue... C'est assez que Dieu « donne l'intelligence de chaque texte dans le temps « de son utilité. » — Ad 2^{am} dicemus (*ibidem*, note 10) : « Cette seconde différence est plus embarrassante. Ce « pendant, quoique Joseph fût vraiment le fils de « Jacob, il a pu être appelé fils d'Héli pour quelque une « des raisons suivantes : 1° à titre d'adoption; « 2° comme le fils de la veuve d'Héli épousée en se- « condes noces par Jacob, suivant la disposition de « la loi qui obligeait le frère à épouser la veuve du « frère mort sans enfants, et les enfants nés de ce « mariage étaient censés appartenir au mort; 3° Joseph « a pu être appelé fils d'Héli, parce qu'il était son « gendre; car, dans cette supposition, Héli n'est pas « différent de Joachim, père de la sainte Vierge. » Quod si quis plura circa hanc quæstionem appetat, præter Scripturæ interpretes, adeat Suarem, vol. 2, de *Incar.*, disp. II, sect. III; Vasquez, de *Incar.*, quæst. 31, art. I.

§ 2. DE NOMINE B. MARIE

Circa nomen B. Mariæ QUÆRITUR 1° *utrum fuerit a Deo revelatum?* 2° *quænam sit significatio etymologica hujus nominis?* 3° *quantam habeat efficaciam?*

AD 1um DICO: *Nomen Virginis fuit a Deo revelatum.* Est longe probabilius, imo videtur certum.

Prob. 1° *ex traditione*, plurium Patrum suffragiis comprobata. Ita enim docent S. Ambrosius, S. Hieronymus, etc.

Prob. 2° *ratione*. — Certum videtur non fuisse aliis singulare privilegium concessum, quod fuerit beatæ Mariæ denegatum. Porro illud singulare divinæ Providentiæ genus et amoris indicium, scilicet habere nomen a Deo revelatum, pluribus sanctis concessum est, ut Joanni Baptistæ. Habent enim, ait S. Ambrosius, hæc merita sanctorum, ut a Deo nomen accipiant. Ergo et beatæ Mariæ tribuendum est illud privilegium.

AD 2um, *nempe quænam sit significatio etymologica hujus nominis.*

RESPONDEO. Auctores non inter se concordant circa significationem hujus nominis. Ex doctissimo Canisio, qui hanc quæstionem fuse tractat, nomen *Maria* componitur ex duabus vocibus quarum una juxta omnes peritos linguæ hebraicæ significat *mare* (illa vox hebraica est *Iam*); altera e contra multis controversiis obnoxia est, et multiplicem sensum habere potest: inde alii huic sanctissimo nomini præbent significationem *Mare amarum*, alii *Domina Maris*, alii *Stella*

Maris, *Myrrha Maris*, etc. Sed has varias significationes ponderare ac discutere non intendimus¹.

Itaque, his controversiis relictis, hæc duo tantum adnotare volumus, nempe 1° quod unicuique harum quatuor interpretationum non desit sua probabilitas cum a doctissimis viris unaquæque propugnetur; 2° quod illæ quatuor interpretationes etymologicæ B. Mariæ perfectissime coaptentur. Etenim 1° vocatur *Domina Maris*, et nihil convenientius de B. Virgine dici potest, cum B. M. sit gratiarum dispensatrix, quarum thesaurus abysso maris comparari potest; insuper vocari potest *Domina Maris* vel simpliciter *Mare*, quia in ipsa congregatæ sunt gratiæ et veluti abysus magna omnium honorum. 2° Dicitur *Stella Maris*, quod potest intelligi vel de luna vel de stella polari, et, in utraque hypothesi, optime B. M. nomen convenit: namque, quemadmodum luna est æmula solis et noctis decus, ita B. M. est similitudo perfectissima Dei et simul illuminat tenebras nostras. Stella polaris polo proxima est et dirigit navigantes, ita B. Maria dirigit ad salutem qui degunt in terris. 3° Vocatur *Myrrha Maris*. Porro myrrha est arbor vel gemma quæ præservat a corruptione, et B. M. est simul custos et seminatrix castarum cogitationum. Demum dicitur 4° *Mare amarum*, seu amaritudo; et B. M. omnibus animi cruciatibus afflicta est, adeo ut adepta sit martyrum coronam et prima sit inter omnes martyres.

AD 3um, *nempe quænam sit hujus nominis efficacia:* DICO: Illud mirabile nomen multum valet tum ad

¹ Si quis has lites eruditorum altius ambit perpendere, adeat Canisium, lib. 1, cap. 1, de *Maria Virgine*.

arcendos dæmones quorum nullus est qui, audito Mariæ nomine, non statim capessat fugam; tum ad omnes pravos motus carnis compescendos; tum ad animam confortandam contra omnia pericula, et præsertim in extremo mortis agone. — *Probatur* ex SS. Patribus et Doctoribus qui omnes hanc efficaciam huic sanctissimo nomini tribuunt. Inter ipsos præsertim eminent S. Bonaventura, qui contendit nomen Mariæ nunquam sine fructu nominantis proferri posse. (Vid. opus *Speculum Marianum*. — S. Bernardus, qui tam pulchra de glorioso nomine scripsit (*Hom. II, super Missus est*); — et S. Ligorius (*Paraph. Salve Regina*, cap. XI, *O dulcis Virgo Maria*), qui innumera Patrum testimonia profert.

Prob. ratione. Hujus autem sacratissimi nominis efficacia optime explicari potest: quia 1° ejus invocatio ex pio mentis affectu procedens est oratio Deo gratissima; 2° Dæmonibus horrorem ac terrorem injicit; 3° in anima sanctas ingerit cogitationes quibus homo roboratur; 4° non repugnat Deum huic nomini specialem indidisse virtutem eodem fere modo ac sacramentalibus.

§ 3. DE DOTIBUS CORPORIS B. MARIE

QUÆRITUR 1° *utrum corpus B. Mariæ fuerit conceptum miraculose?*

DICO 1° : *Tanquam certum statuendum est B. V. procreatam fuisse ex viro et femina ad modum aliorum hominum.*

Quamquam enim neque in sacra Scriptura illud legatur, neque in conciliis expresse definitum sit; ha-

betur tamen certa traditione et communi sensu totius Ecclesiæ.

Prob. 1° ex eo quod fuerit singulare privilegium Christi quod ex femina sine opera viri fuerit conceptus. Etenim (*Luc. I*) dicit angelus ad Virginem : *Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi*; et causam subdit dicens : *Quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur Filius Dei*. Fuit ergo hæc propria prærogativa Filii Dei, et ad ejus singularem honorem spectat ut alteri communicata non fuerit.

Prob. 2° ex eo quod constet B. Virginem indiguisset redemptione præsertim quia descendebat ab Adamo per seminalem generationem.

Adde in gravissimis etiam historiis mentionem fieri parentum virginis sub propriis eorum nominibus, scilicet Joachim et Annæ, ut constat ex pluribus Patribus. (Suarez, disput. II, sect. I).

Ex hac propositione evertitur opinio eorum qui præsertim per mediam ætatem contendebant B. V. conceptam fuisse ex mero complexu Annæ et Joachim ad portam templi deauratam.

DICO II° *Hæc Virginis conceptio non sine aliquo miraculo et supernaturali virtute perfecta est.*

Probatur 1° ex historia. Refertur enim Annam fuisse sterilem et vitam sine prole usque ad senectutem produxisse, et orationibus conceptionem Virginis imptasse; quod sane fieri non potuit sine miraculo.

Confirmatur ex auctoritate Damasceni: nam decuit, inquit ille, ut ad summum miraculum via per miracula sterneretur, et ut in fabricanda Virgine gratia naturam juvaret ac præveniret, et ut parentes Virginis

ad talem fructum suscipiendum se desideriiis et orationibus disponerent.

QUÆRITUR 2° *in quam perfectione conceptum fuerit corpus B. Mariæ?*

Dico I^o : *Corpus B. V. fuit quoad constitutionem et temperamentum perfectissimum.*

Prob. Multis rationibus illud evincitur. — *Primo*, quia corpus ejus non sine miraculo productum est ex parentibus sterilibus : dona autem etiam naturalia miraculo collata exquisita sunt, quia Dei perfecta sunt opera. — *Secundo*, quia decuit corpus illud numeris esse omnibus absolutum, ex cujus substantia formatum est perfectissimum corpus Salvatoris. — *Tertio*, quia perfectæ animæ debetur corpus egregie elaboratum, ut hospitium hospiti conformetur. Anima autem Marianum corpus informans omnibus est naturæ præclarissimis muneribus insignata, ad cujus præcellentissimas operationes corpus exquisitissimum desiderabatur. — *Quarto*, quia naturæ insoles, temperamenti harmonia, passionum consonantia non parum faciunt ad virtutem animi. Cum ergo virtutum Mariæ gradus fuerit perfectione consummatus, sequitur corporis et temperamenti ejus habitum fuisse perfecte constitutum.

Inde colligunt multi B. V., propter optimam corporis complexionem, cum magna animi moderatione conjunctam, nunquam in verum ac proprium morbum incidisse. (Suarez, *ibidem*, sect. II.)

Dico II° *B. V. fuit prædita honestissima corporis pulchritudine* (saltem probabilis).

Prob. 1° *Innuitur Scriptura.* — Etenim sancta mater Ecclesia Mariæ applicat textus Scripturæ ex quibus

exprimitur eximia pulchritudo. *Tota puchra es, amica mea*; et quamvis illi textus primario et principaliter referantur ad pulchritudinem animæ, attamen non parum insinuant etiam pulchritudinem corporis, et eo magis quod animæ gratia et decor aliquo modo in corpus refulgeant.

Prob. 2° *ex SS. Patribus.* — Gregorius Naz. sic Mariam interpellat : « O Virgo, formæ quæ nitore cæteras præis. » Et S. Anselmus : « O Virgo, inquit, pulchra ad videndum, admirabilis ad contemplandum! etc. » Aliquando dicitur esse ipsa pulchritudo, ut apud Damasc. his verbis : « Pulchritudo totius humanæ naturæ Maria; » et sic alii sancti Patres, quorum testimonia congerere longum est.

3° *Variis suadetur rationibus.* — Corporis pulchritudo ex optima complexionem et membrorum proportionem præcipue nascitur. Atqui ex dictis corpus B. M. fuit optime temperatum, et omnia ejus membra perfectam habuerunt proportionem. Ergo... Decet esse specialem Matris cum Filio similitudinem; ergo, sicut Christus fuit speciosus forma præ filiis hominum, nec ullus illo extitit pulchrior, modestior, in membris ornatior, in gressibus maturior, in sermonibus gratior, in aspectu venustior, artuum integritate ac partium scita proportionem, coloris concinna suavitate amcenior; ita Mariæ pulchritudo fuit incomparabilis, ita ut amore sui omnes intuentes castissime succederet, omnium mentes impleret sui admiratione, omnes conversantes morum comitate demulceret, penderentque omnes audientes in mellifluis gratiæ verbis quæ procedebant ex ore ejus. (Ita Contenson, *Mariologia.*)

4° *Confirmatur ex figuris veteris Testamenti.* — Constat sanctas mulieres veteris Testamenti fuisse pulcherrimas et aliunde figuras B. M. : ita Rachel, Esther, Judith. Ergo et B. M., quæ fuit earum typus et exemplar, debuit esse pulcherrima. (Suarez, *ibidem.*)

Observandum tamen quod illa pulchritudo, nedum excitaret ad peccandum, imo e contra iis omnibus a quibus Maria conspicietur, vel quos ipsa aspiciet, castitatem eximiam veluti afflaret. Ita communiter SS. PP. et theologi, sed præsertim divus Thomas qui hoc expresse docet. Hæc sunt verba S. Ambrosii : « Tanta erat ejus gratia ut non solum in se virginitatem servaret, sed etiam, si quos inviseret, integritatis insigne conferret. » Et Gersonius ita se habet : « Extinguebat libidinem divinus ille aspectus, quasi frigidus quidam ros virgineus ex oculis ejus spiraret vel efflueret ex sua mente sanctissima. » Quomodo autem ille mirabilis effectus ex visu Virginis prodiret ignoratur. Alii illud tribuunt mirabili Virginis sanctitati in animo ejus latenti et per corpus ejus quasi sagittas pudicitiae jaculanti. Alii probabilius cum divo Thoma contendunt ipsummet Deum ad præsentiam Mariæ hunc mirum effectum produxisse et extinguisse concupiscentiæ ignes.

§ 4. DE VIRGINITATE B. MARIE

Virginitas B. M. sub duplici respectu considerari potest, vel quoad integritatem corporalem, vel quoad virtutem animi.

I. DE VIRGINITATE DEIPARÆ QUOAD INTEGRITATEM CORPORALEM

Virginitas B. M. hoc habuit singulare quod fecunditati conjuncta fuerit, unde ex privilegio omnino eximio fuit simul et Virgo et mater. Itaque ejus integritas corporalis relative ad partum Christi sub triplici

respectu considerari potest, nempe ante partum, in partu, post partum.

QUÆRITUR *utrum B. M. integritatem corporis servaverit ante partum, in partu, et post partum?*

AD 1um DICO : *B. Maria virgo fuit ante partum.*

Prob. 1° Est de fide contra Cerinthum, Ebionem et Carpocratem, qui contendebant Christum esse purum hominem, et ipsum, cæterorum more, ex commercio viri cum muliere ortum existimabant.

Prob. 2° ex his Isaïæ verbis, cap. vii : *Ecce Virgo concipiet et pariet filium.* Unde sic argumentor : Hæc verba probant B. M. fuisse virginem in conceptu, si vox *Virgo* significat virginem proprie dictam. Atqui res ita se habet. Ergo... — *Prob. minorem.* Constat minor 1° ex eo quod, juxta linguæ hebraicæ peritos, vox hebræa *haalma* (virgo) cum articulo emphatico *ha* nullibi usurpatur in Scripturis, nisi pro puella virgine designanda. 2° Patet ex contextu. Isaïas hoc loco prænuntiat portentum ingens et inauditum; quid vero novi et portentosi haberet, si puella, virum expectata, esset filium paritura? 3° Demum, S. Matth., cap. ii, volens probare Christum esse conceptum ex Spiritu sancto, dicit : *Hoc totum factum est ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem : ECCE VIRGO CONCIPIET ET PARIET FILIUM.* Ergo... (Conf., si lubet, Perrone, *Compend.*, vol. II, pag. 51.)

Prob. 3° ex novo Testamento, — nempe ex his verbis Matth. : *Inventa est habens de Spiritu sancto;* et infra : *Quod in ea natum est, de Spiritu sancto est;* et ex his Lucæ : *Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco...., Spiritus sanctus superveniet in te, et vir-*

tus Altissimi obumbrabit tibi. Hi textus adeo clari sunt, ut nulla tergiversatione eludi possint.

Prob. 4° ex auctoritate Ecclesiæ et universali traditione. — Omnia enim concilia quæ de Incarnatione disserunt, hoc in primis supponunt ac definiunt, ut in conc. Ephes., Chalc. v, etc. SS. PP. unanime est testimonium; itaque verba Greg. Naz. tanquam præclariora tantum adferemus: « Si quis Christum per « Virginem tanquam per canalem fluxisse, non autem « in ea divino modo, quia absque opera viri, formatum esse dixerit, atheus est. » (Suarez, vol. II *de Incarn.* disput. v, sect. i.)

Prob. 5° rationibus S. Thomæ (3^a Part., quæst. xxviii, art. 1) : Primo, quia virginitatem Matris exigebat Patris mittentis dignitas, quæ, cum sit character primæ personæ, non debuit creaturæ communicari, ut contingeret si Christus habuisset patrem super terram, nec conceptus fuisset ex Virgine. — Secundo, quia id requirebat puritas Verbi, quod cum absque corruptione cordis concipiatur, conveniens fuit ut etiam sine corruptione Matris conciperetur. Unde in concilio Ephesino dicitur: « Neque nostrum verbum, cum paritur, corrumpit mentem; neque Deus Verbum substantialem partem eligens peremit virginitatem. » Quare, sicut verbum non solum in corde absque corruptione concipitur, sed etiam ex corde absque corruptione procedit: ita Christus ex Maria. — Tertio, quia immaculatam Christi humanitatem quæ peccatum sublatura venerat, non decebat iis esse obnoxiam sordibus, quibus caro ex concubitu nata subjecta est. — Quarto, quia finis Incarnationis est ut homines renascantur in filios Dei,

non ex voluntate carnis, nec ex voluntate viri, sed ex Deo: ergo convenienter spiritalis generationis exemplar in Christi debuit conceptione prælucere, ut, sicut caput nostrum de Virgine nascebatur, ita et membra de Virgine Ecclesia secundum spiritum nascerentur. — Quinto, quia effectus Incarnationis est sanctificatio nostra, qua mundamur ab omni corruptione peccati: ergo non fuit conveniens ut Verbum incarnatum virginitatem Matris nascendo corrumpere. « Fas non erat, inquit Augustinus, ut per « ejus adventum violaretur integritas, qui venerat sanare corrupta. Nec congruebat ut Matris honorem « nascendo minueret, qui parentes præceperat honorari. » (Conf. Suarem, vol. II, *de Incarnat.*, disput. v, sect. ii; de Rhodes, quæst. ii, sect. v, § 1.)

Ad 2^{am} Dico: *B. M. V. virgo fuit in partu.*

Prob. 1° Est de fide contra Jovinianum qui, licet agnosceret B. Mariam fuisse virginem in conceptu, ipsam tamen contendebat in partu fuisse corruptam.

Prob. 2° ex vaticinio Isaïæ supra allato. Verba enim hujus prophetæ non tantum in conceptu, sed etiam in partu B. Mariam virginem permansisse aperte adstruunt.

Prob. 3° ex universali Ecclesiæ traditione. — Statim enim ac Jovinianus hunc errorem professus est, tanquam hæreticus habitus est. — Sanctus Ignatius: « Decebat, inquit, Creatorem non consueto, sed peregrino et admirando uti partu, utpote omnium opificem. » Leo Papa in serm. *de Nativitate* hæc habet: « Merito virgineæ integritati nihil corruptionis intulit « partus salutis, quia custodia fuit pudoris, editio veritatis. » Et serm. 2: « Nova, inquit, nativitate

« genitus est natus ex Virgine, sine maternæ integri-
 « tatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem
 « talis ortus decebat qui et in se haberet humanæ
 « substantiæ naturam et humanæ carnis inquinata-
 « menta nesciret. »

« Id explicant Patres exemplo fructus maturi ultro
 « ab arbore elabentis, nec vellicari indigentis, quia
 « sponte prodit ex arbore illæsa : Sic, inquit Cypria-
 « nus, Christus nullo dolore, nulla naturæ contu-
 « melia, absque ullo obstetricantis obsequio natus
 « est. Exemplum etiam adhibent sideris, quod absque
 « læsione suum emittit radium, et absque corruptione
 « Virgo peperit Filium : nec sideri radius, ait Bernar-
 « dus, suam adimit claritatem, nec Virgini Filius
 « suam adimit integritatem. Sicut etiam splendor
 « solis vitrum absque læsione perfundit et penetrat,
 « ejusque soliditatem insensibili subtilitate pertra-
 « jicit, nec cum ingreditur violat, nec cum egreditur
 « dissipat : sic Dei Verbum, splendor Patris, virgi-
 « neum habitaculum adiit, et inde clauso utero pro-
 « diit; quia Mariæ puritas speculum est illibatum
 « quod nec lucis repercussu scinditur, nec radiorum
 « cuspe feritur, sed innocuo tramite præbet fulgori
 « commeatum. Rursum, sicut radius in vitrum purus
 « ingreditur, incorruptus egreditur; colorem tamen
 « vitri induit, quod irradiat : sic Dei Filius purissi-
 « mum Virginis uterum ingressus, purus egressus
 « est, sed colorem Virginis, id est humanam suscepti-
 « naturam, humanæque speciei decorem induit et
 « præcinxit se. Quid splendidius ea, inquit Ambro-
 « sius, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ
 « corpus sine corporis contagione generavit? Deni-

« que exemplo fontis utuntur; quia, sicut homo pel-
 « lucidum respiciens fontem propriæ ibi imprimit
 « faciei imaginem : sic Domino respiciente humili-
 « tatem ancillæ suæ, statim divinæ puritatis et fecun-
 « ditatis imago in Mariam vibrata refulsit. Maria fons,
 « inquit Richardus a S. Laurentio, vicem speculi sup-
 « plet : facies Patris Filius est; hanc autem faciem
 « nobis reddidit fons iste, respiciente Patre humili-
 « tatem ancillæ suæ. » (Contenson, *Mariologia*.)

4° *Suadetur ex variis congruentiis* ex S. Thoma
 depromptis : « Et hoc, inquit, conveniens fuit propter
 « tria. *Primo* quidem, quia hoc competebat proprie-
 « tati ejus qui nascebatur, qui est Verbum Dei; nam
 « verbum non solum in corde absque corruptione
 « concipitur, sed etiam absque corruptione ex corde
 « procedit. Unde, ut ostenderetur quod illud esset
 « corpus ipsius Verbi Dei, conveniens fuit ut de in-
 « corrupto Virginis utero nasceretur. — *Secundo*, hoc
 « est conveniens quantum ad effectum Incarnationis
 « Christi. Nam ad hoc venit ut nostram corruptionem
 « tolleretur, unde non fuit conveniens ut virginitatem
 « Matris nascendo corrumpere. » Unde August. dicit :
 « Fas non erat ut per ejus adventum violaretur, qui
 « venerat sanare corrupta. — *Tertio*, fuit conveniens
 « ne Matris honorem nascendo diminueret, qui pa-
 « rentes præceperat honorandos. »

Circa vaticinium Isaiæ plura proponuntur objecta
 quæ apud Perrone (vol. II, *Comp.*, pag. 52) optime
 solvuntur. Quod si gloriosa Virgo se subjecit legi pu-
 rificationis, non inde concludendum est ipsam pepe-
 risse eodem modo ac aliæ mulieres; id fecit tantum
 humilitatis causa.